

»Ovih dana na Trgu Eugena Kvaternika u sklopu obnove centra Bjelovara, počinju radovi na restauraciji/konzervaciji bjelovarskog gradskog paviljona koji je najveći takve vrste u Europi. Radovi koje financira Grad Bjelovar u iznosu oko 1.5 milijuna kuna izvodi splitska tvrtka Neir d.o.o. Projekt je trenutno u fazi 3D laserskog skeniranja koje se izvodi u kombinaciji s dva instrumenta, a sama restauracija bi trebala trajati oko dvije godine. Naime, popravljat će se kameni blokovi, a oni koji se neće moći popraviti bit će zamijenjeni novim od bračkog kamena kojim je cijeli paviljon popločen.«

Dakle, počinje obnova bjelovarskog paviljona. Treba li ga obnoviti? Treba.

Je li to uistinu sada nužno? Nije.

Ima li puno važnijih stvari u našem gradu? Definitivno ima.

Iako će se obnova financirati parcijalno, jer će trajati dvije godine, ovo je samo još jedan, u nizu dokaza, kako novaca u bjelovarskoj blagajni ima. Ali, on se troši, na često puta pogrešan način, ne raspoređuje se po potrebi, hitnosti i s dobrim promišljanjem, već kao da se donose ad hoc odluke, kojima se opravdava potrošeni novac.

Činjenica je da paviljon godinama propada i da mu je potrebno uređenje i obnova. No, što je sa svim onim važnijim i prijeko potrebnim stvarima?

VAŽNIJE STVARI KOJE ČEKAJU NOVAC

Nedavno smo imali problem poplava u prigradskim naseljima Bjelovara. Mnogo kiše i konstantna nebriga za infrastrukturne probleme prigradskih naselja, mnoge je »koštala« uništenih kuća ili imovine. Mnoga su domaćinstva pretrpjela znatnu štetu. Stanovnici već dugo upozoravaju odgovorne na svoje probleme, ali očito, reakcije izostaju. Ne dešava se baš ništa.

Za to vjerojatno ne trebaju milijuni kuna, ali treba reakcija i akcija, onih čiji je to posao. Treba izdvojiti novac za tu svrhu, kako sa novim kišama i snijegom, ne bi ponovo došlo do velikih šteta.

Iz primjera bjelovarskog paviljona, vidimo da novca ima. Zašto se dio tog novca nije izdvojio upravo za to? Očito gradska vlast, to ne smatra problemom. S time se nikako ne bi složili stanovnici prigradskih naselja, koji sa strepnjom čekaju nove kiše.

Tu je trenutno i »gorući problem« asistenata u nastavi. Dok god u našem gradu postoji i jedno jedino dijete s posebnim potrebama koje nema svog asistenata, jer za njegovo financiranje nema novaca, »problem bjelovarskog paviljona«, pada u drugi plan. Gospodo, riješite prvo važnije stvari, pa zatim uređujte naš paviljon.

Na djeci se ne smije štedjeti, djeca moraju biti ispred zgrada, ulica i paviljona. Bez iznimke. Bez ikakvih izgovora. Zato, kada čujete, kako se nema novca za asistente, sjetite se paviljona.

Sjetila sam se i jednog primjera, jer mi svakodnevno »pada mrak na oči«, kada vodim svoju kćer u školu i idem po nju. Prilaz Trećoj Osnovnoj školi iz ulice Tome Bakača, gdje djeca svakodnevno, već godinama, hodaju po blatu, lokvama vode, gurajući se s autima po mraku i kiši, jer jednostavno nema nogostupa, nešto mi je nezamislivo. Apeliram na mjerodavne, da »pod hitno« i bez izgovora, omoguće djeci siguran pristup školi, jer on to sada, nikako nije.

Prošecite se navečer kada mnoga djeca idu iz škole, pa pogledajte kako to izgleda.

Vjerojatno se čeka da se nekome nešto dogodi. Pa će se onda već po ustaljenoj praksi, svi rastrčati, obećavati, zgražati i pričati priče, kako se to nikako nije smjelo dogoditi i da se sigurno, u budućnosti, neće dogoditi. Pa će se onda MOŽDA, nešto i učiniti. Učinite to jednom, prije nego šteta nastane.

Postoje još brojni primjeri i sigurna sam, kako će se svatko od vas koji čitate, sjetiti se nekih stvari, koje su... na čekanju. Već dugo. Možda i godinama. Jer za njih nikada nema novaca. No, sada smo se uvjerali da novac postoji, samo se ne troši, na dobrobit djece, ljudi, na dobrobit zajednice, tj. svih nas.

POGREŠNE I SKUPE □ INVESTICIJE U KRIZNA I TEŠKA VREMENA

U gradu gdje nema posla, gdje industrija praktički propada iz dana u dan, gdje se jako puno priča o djeci, a jako se malo radi za njih, očito je najvažnije obnoviti paviljon.

Nemam ništa protiv obnove paviljona. I ja sam svoje djetinjstvo, kao i mnogi Bjelovarčani, provela igrajući se oko njega, kao što sam svjesna, da je on znak prepoznavanja našeg grada, njegov zaštitni znak.

No realno, živimo u kriznim vremenima, gdje o svakoj potrošenoj kuni, a pogotovo milijunu, treba jako dobro promisliti. Treba »vagati« pametno i mudro.

Tek kada svako dijete bude imalo svog asistentata, kada u školama ne bude gladne djece (priča se kako ih ima i kod nas, ljudi prijavite te slučajeve, nemojte da ostanu gladni i neprimijećeni), kada ljudima voda ne bude ulazila u kuće, kod svake jače i obilnije kiše, kada svi prilazi školama budu sigurni za našu djecu, a ljudi će imati gdje raditi, tek tada SMIJE i TREBA, doći na red paviljon. Jer on je dragi moji, ipak građevina. I kamen će trpjeti. Ja govorim o ljudima. O djeci, o najosjetljivijim pripadnicima društva.

Zadnjih nekoliko godina, izgrađene su mnoge stvari, a neke su u najavi, poput zatvorenog bazena.

OBNOVA BJELOVARSKOG PAVILJONA – JE LI NUŽNA U KRIZNA VREMENA?

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 05 Studeni 2014 15:32 - Ažurirano Srijeda, 05 Studeni 2014 16:10

Što je s praznom podzemnom garažom, za koju su potrošeni milijuni? Što se sve MOGLO i TREBALO napraviti, tim novcem?

Izgraditi još jedan manji vrtić, [jer u prethodnom mojem tekstu](#), imali ste prilike čitati, kako liste čekanja, još uvijek ipak postoje. Čak i da ne postoje, mogli ste čitati, kolike su grupe djece u nekim vrtićima, jer mjesta, jednostavno nema.

Što se još moglo?

Dograditi ili izgraditi nove školske objekte, jer djeca u naše dvije škole, još uvijek (a vjerojatno će još dugo), idu u školu u dvije smjene. Osigurati svakoj školi sve potrebne sadržaje, tj. prostore (Gimnazija još uvijek nema svoju Sportsku dvoranu!), kao i osigurati sigurne i prohodne prilaze svim školama, bez opasnosti.

Što je sa subvencioniranjem školskih udžbenika? Za to nije bilo novca??

Dakle, moglo se i može se. Itekako.

Pa da se više ne zavaravamo, problem nije novac, već njegova pravilna raspodjela.

I kvalitetno i sustavno razmišljanje o njegovom iskorištavanju.

Sada je važan paviljon, jer bez njegove obnove, nećemo preživjeti. Jer naravno, važna je fasada, važna je forma koju treba nekako ispuniti. Kako bi se u predizborno vrijeme, moglo reći da se napravilo mnogo. Možda i jest, no je li se napravilo ono najvažnije?

Novac postoji, ali se ne troši tamo gdje treba. Oni koji imaju moć da imaju novac u svojim rukama, ne raspolažu njime, na dobrobit zajednice. Ako ne znaju i ne mogu, neka to prepuste

OBNOVA BJELOVARSKOG PAVILJONA – JE LI NUŽNA U KRIZNA VREMENA?

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 05 Studeni 2014 15:32 - Ažurirano Srijeda, 05 Studeni 2014 16:10

nekom drugom.

Onima koji će mudrije i pametnije izvagati, što je važnije. I koji će razmišljati o potrebama, sigurnosti i interesima svih stanovnika našega grada.

Koji neće kamene ploče, staviti ispred ljudskih života.